

prima instanță: M. Ulinici
instanța de apel: S. Caitaz, A. Nogai, A. Sacaliuc

dosarul nr. 2ra-2451/14

DECIZIE

24 decembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Valentina Clevadi
Iuliana Oprea
Ion Druță
Tamara Chișca-Doneva

examinând recursul declarat de către Banca Comercială „Moldindconbank”
Societate pe Acțiuni,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Băncii Comerciale
„Moldindconbank” Societate pe Acțiuni împotriva lui Fomov Ștefan cu privire la
executarea silită a dreptului de ipotecă prin depozitarea și vinderea forțată a bunurilor
imobile ipotecate și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 aprilie 2014, prin care a fost
respins apelul declarat de către Banca Comercială „Moldindconbank” Societate pe
Acțiuni și menținută hotărârea Judecătoriei Nisporeni din 12 februarie 2014, prin care
acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă:

La 08 noiembrie 2013, BC „Moldindconbank” SA a depus cerere de chemare în
judecată împotriva lui Fomov Ștefan cu privire la executarea silită a dreptului de ipotecă
prin depozitarea și vinderea forțată a bunurilor imobile ipotecate și compensarea
cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, a indicat că conform contractului de credit nr. 57/2 din 04
mai 2012, banca prin intermediul filialei „Centru” a acordat SRL „Adox-IRS” un credit
în sumă de 5 000 000 lei, cu termenul final de rambursare la 04 mai 2015.

Iar, în baza contractului de credit nr. 58/3 din 04 mai 2012, banca prin
intermediul filialei „Centru” a acordat SRL „Adox-IRS” un credit în sumă de 4000000
lei, cu termenul final de rambursare la 04 mai 2015.

Menționează că întru asigurarea rambursării în termen a creditului acordat,
Fomov Ștefan a ipotecat băncii conform contractului de ipotecă din 14 mai 2012,
înregistrat notarial sub nr. 3307, bunuri imobile situate în raionul Nisporeni, str.
Industrială 1, și anume: terenul cu modul de folosință - pentru construcții cu suprafața
totală de 0,2289, ha cu nr. cadastral 012202.230; construcția amplasată pe acest teren,
modul de folosință - clădire de producere, cu suprafața de 541,0 m.p., nr. cadastral
6001220.230.01, care aparține garantului ipotecar în baza contractului de vânzare-

cumpărare autentificat de notarul Rodion Butnaru, la 29 decembrie 2006, cu nr. 3982, înregistrat la Oficiul Cadastral Teritorial Nisporeni la 29 decembrie 2006 sub numărul de înregistrare 8364. Deciziei cu privire la formarea bunului imobil nr. 1 din 10 aprilie 2007, înregistrată la Oficiul Cadastral Teritorial Nisporeni la 10 mai 2007 cu nr. 2633/07 și Deciziei cu privire la formarea bunului imobil nr. 2 din 10 aprilie 2007, înregistrată la Oficiul Cadastral Teritorial Nisporeni la 10 mai 2007 cu nr. 2633/07, fapt ce se confirmă prin Extrasul din Registrul Bunurilor Imobile, eliberat repetat de Oficiul Teritorial Nisporeni, Întreprinderea de Stat Cadastru la 14 mai 2012, nr. 6001/12/5240.

Invocă că valoare de ipotecă a imobilului ipotecat, consimțit de părți constituie 630 000 lei.

Afirmă că în baza calculului datoriilor nerambursate efectuat la 07 octombrie 2013, datoria totală și neachitată de către SRL „Adox-IRS” conform contractului de credit nr. 57/2 din 04 mai 2012, constituie suma de 428 056,33 lei, formată din credit în mărime de 400 000 lei, dobândă în mărime de 25 906, 85 lei, comision în mărime de 0,00 lei și dobânda suplimentară pentru neplata la scadență în mărime de 2 149,48 lei.

La fel, indică că conform contractului de credit nr. 58/3 din 04 mai 2012, datoria constituie suma de 256 785,64 lei, formată din credit în mărime de 230 000 lei, dobândă în mărime de 22 820,59 lei, comision în mărime de 0 00 lei și dobânda suplimentară pentru neplata la scadență în mărime de 3 965,05, în total suma de 684 841,97 lei.

Sustine că la data de 08 octombrie 2012, a expediat în adresa pârâtului notificarea nr. 02/3-912, solicitând achitarea benevolă a datoriei formate și a prevenit despre inițierea băncii referitor la executarea dreptului de ipotecă conform Legii nr. 142-XVT din 26 iunie 2008, cu privire la ipotecă în cazul nesatisfacerii cerințelor înaintate în termenul acordat, de asemenea, baca în conformitate cu prevederile aceleiași norme legale a înregistrat preavizul la Registrul gajului bunurilor imobile sub nr. 02/3-995 din 15 octombrie 2012.

Solicită permiterea executării silite a dreptului de ipotecă de către BC „Moldindconbank” SA, prin depozitarea și vinderea forțată a bunului imobil ipotecat unei terțe persoane de către creditorul ipotecar sau de către oricare altă persoană împuternicită de creditorul ipotecar, și anume: a terenului cu modul de folosință - pentru construcții cu suprafața totală de 0,2289, ha cu nr. cadastral 60012202.230 și construcția amplasată pe acesta, modul de folosință - clădire de producere, cu suprafața de 541,0 m.p. cu nr. cadastral 6001220.230.01, înregistrat la Oficiul Cadastral Teritorial Nisporeni la 29 decembrie 2006, cu nr. 8364. Deciziei cu privire la formarea bunului imobil nr. 1 din 10 aprilie 2007, înregistrat la Oficiul Cadastral Teritorial Nisporeni la 10 mai 2007 cu nr. 2633/07 și Decizia cu privire la formarea bunului imobil nr. 2 din 10 aprilie 2007, înregistrat la Oficiul Cadastral Teritorial Nisporeni la 10 mai 2007 cu nr. 2633/07, fapt ce se confirmă prin Extrasul din Registrul Bunurilor Imobile, eliberat repetat de Oficiul Cadastral Teritorial Nisporeni, Întreprindere de Stat Cadastru la 14 mai 2012, nr. 6001/12/5240, și încasarea de la Fomov Ștefan în beneficiul satului, taxa de stat în mărime de 3150 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Nisporeni din 12 februarie 2014, acțiunea a fost respinsă, ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 24 aprilie 2014, a fost respins apelul declarat de către BC „Moldindconbank” SA și menținută hotărârea primei instanțe.

La 13 iunie 2014, BC „Moldindconbank” SA a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel solicitând, admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o ilegală, neîntemeiată și emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept material.

Susține că instanța de apel la emiterea deciziei a interpretat în mod eronat prevederile legislației civile cu privire la exercitarea dreptului de ipotecă de către creditorul ipotecar, prin urmare a încălcat grav și în mod abuziv drepturile băncii la proprietate și la un proces echitabil.

Menționează că conform contractului de credit nr. 56/1 din 04 mai 2012, nr. 57/2 din 04 mai 2012, nr. 58/3 din 04 mai 2012, debitorul și-a asumat obligațiunea respectării cu strictețe a tranșelor de achitare a creditului, dobânzilor și a altor plăți scadente aferente, conform graficului stabilit, însă, aceste obligațiuni nu au fost executate, astfel, acumulându-se datorii pecuniare, la situație din 08 octombrie 2012 în mărime de 279438,17 lei.

Invocă că în acest sens, banca a întreprins măsurile prevăzute de art. 31 al Legii nr. 142-XVI din 26 iunie 2008, cu privire la ipotecă, expediind în adresa atât a debitorului ipotecat, Fomov Ștefan, cât și în adresa SRL „Adox- IRS”, notificarea cu nr. 02/3-912 din 08 octombrie 2012, solicitând achitarea benevolă a datoriei formate și a prevenit despre intenția băncii referitor la executarea dreptului de ipotecă conform legii menționate, în cazul nesatisfacerii cerințelor înaintate în termenul acordat, cât și a înregistrat preavizul la Registrul gajului bunurilor imobile cu nr. 02/3-997 din 15 octombrie 2012, nr. 02/3-998 din 15 octombrie 2012, nr. 02/3-996 din 15 octombrie 2012, nr. 02/3-994 din 15 octombrie 2012, nr. 02/3-993 din 15 octombrie 2012.

Afirmă că la 09 septembrie 2012, a primit un răspuns din partea SRL „Adox- IRS”, prin care a menționat că cele invocate în notificarea nr. 02/3-912 din 08 octombrie 2012 sunt veridice și în acest sens a solicitat să nu recurgem la valorificarea creanțelor pe cale judiciară și acordarea unui termen de executare benevolă până 15 octombrie 2012, astfel, la 03 decembrie 2012, prin procesul-verbal nr. 65 al ședinței Comitetului de conducere al Băncii, a fost permisă filialei „Centru” să primească în posesie în mod benevol bunurile imobile și mobile, și concomitent să le înregistreze la contul de extrabilanț la valoarea totală de 10 827 719, lei.

Consideră că instanța de apel la emiterea deciziei contrar art. 117 alin.(1), (2) și art. 137 alin.(1) CPC a concluzionat precum că banca nu a prezentat nici o probă pertinentă, concludentă și veridică care confirmă cu certitudine că debitorul nu execută sau execută necorespunzător obligațiile rezultate din contractele de credit, și imposibilitatea SRL „Adox- IRS” de a achita datoriile nerambursate, cât și netemeinicia argumentelor băncii cu referire la calculele datoriei restante pe contractele de credit, din motiv că acestea au fost întocmite în mod unilateral de către creditor, deoarece, banca pe lângă notificările expediate debitorului și intimatului unde este expres prevăzut faptul că SRL „Adox-IRS” are datorii față de bancă, a prezentat instanței și calculul care reflectă atât datoria restantă a debitorului cât și datoria totală a acestuia, care a fost prezentat cu ștampila umedă a băncii.

Appreciază drept eronate și concluziile instanțelor cu referire la faptul că condițiile stabilite de contractul de ipotecă pentru inițierea procedurii de exercitare a dreptului de ipotecă nu au fost întrunite, deoarece, art. 31 al Legii cu privire la ipotecă, prevede

expres măsurile ce urmează să fie luate de către creditorul ipotecar pentru a iniția procesul de executare a dreptului de ipotecă și anume expedierea debitorului ipotecar o notificare privind intenția sa de a executa dreptul de ipotecă în baza contractului de ipotecă, respectiv, acesta condiție a fost îndeplinită și banca a expediat atât în adresa debitorului cât și a debitorului ipotecar notificarea nr. 02/3-912 din 08 decembrie 2012, cât și înregistrat în Registrul bunurilor imobile preavizul privind executarea dreptului de ipotecă, cu nr. 02/3-997 din 15 octombrie 2012, nr. 02/3-998 din 15 octombrie 2012, nr. 02/3-996 din 15 octombrie 2012, nr. 02/3-994 din 15 octombrie 2012, nr. 02/3-993 din 15 octombrie 2012.

De asemenea, indică că instanțele judecătorești la emiterea hotărârilor urma să țină cont de gradul de responsabilitate conferit la soluționarea speței, precum și de impactul unei asemenea decizii pentru stabilitatea financiară a băncii.

Mai mult, consideră că asemenea precedente judiciare au ca efect încurajarea debitorilor la executarea necorespunzătoare a obligațiilor asumate prin încheierea contractelor de credit bancar, or, la caz, SRL „Adox-IRS” nu a executat corespunzător obligațiile asumate întru rambursării creditelor acordate și a dobânzilor calculate la acesta, astfel, bancă suportând prejudicii materiale considerabile.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că copia deciziei instanței de apel din 24 aprilie 2014 a fost expediată în adresa recurentului la 05 mai 2014, fapt ce se confirmă prin copia scrisorii de însoțire (f. d. 146).

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 13 iunie 2014 în termen.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul, de a casa decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe și a restitui pricina spre rejudecare în prima instanță din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c¹) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, trimițând pricina spre rejudecare în prima instanță doar în cazul în care a constatat încălcarea sau aplicarea eronată a normelor de drept procedural specificate la art.432 alin.(3) lit. d) și f). La solicitarea participanților la proces, instanța de recurs poate trimite pricina spre rejudecare în prima instanță în cazul prevăzut la art.432 alin.(3) lit. b).

În conformitate cu art. 432 alin. (4) CPC, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

După cum rezultă din actele cauzei, BC „Moldondconbank” SA înaintând acțiunea în judecată împotriva lui Fomov Ștefan a solicitat transmiterea silită în posesiunea băncii pentru comercializare a bunului imobil ipotecat unei terțe persoane de către creditorul ipotecar sau de către oricare altă persoană împuternicită de creditorul

ipotecar, și anume: a terenului cu modul de folosință - pentru construcții cu suprafața totală de 0,2289, ha cu nr. cadastral 60012202.230 și construcția amplasată pe acesta, modul de folosință - clădire de producere, cu suprafața de 541,0 m.p. cu nr. cadastral 6001220.230.01, înregistrat la Oficiul Cadastral Teritorial Nisporeni la 29 decembrie 2006, cu nr. 8364. Deciziei cu privire la formarea bunului imobil nr. 1 din 10 aprilie 2007, înregistrat la Oficiul Cadastral Teritorial Nisporeni la 10 mai 2007 cu nr. 2633/07 și Decizia cu privire la formarea bunului imobil nr. 2 din 10 aprilie 2007, înregistrat la Oficiul Cadastral Teritorial Nisporeni la 10 mai 2007 cu nr. 2633/07, fapt ce se confirmă prin Extrasul din Registrul Bunurilor Imobile, eliberat repetat de Oficiul Cadastral Teritorial Nisporeni, Întreprindere de Stat Cadastru la 14 mai 2012, nr. 6001/12/5240, și încasarea de la Fomov Ștefan în beneficiul satului, taxa de stat în mărime de 3150 lei.

Cerințele date au fost înaintate drept urmare a înregistrării datoriilor restante a SRL „Adox-IRS” în baza contractelor de credit nr. 57/2 din 04 mai 2012 și nr. 58/3 din 04 mai 2012, constituite din credit, dobândă aferentă și dobânzi suplimentare.

Fiind investită cu judecarea pricinii în cauză, prima instanță a ajuns la concluzia netemeinicii acțiunii și respingerii acesteia, soluție care a fost menținută și de instanța de apel.

În susținerea temeinicii concluziei date, instanțele de judecată, au reținut că potrivit calcului datoriilor nerambursate pe contractele de credit nr. 56/1 din 04 mai 2012, 57/2 din 04 mai 2012 și 58/2 din 04 mai 2012, toate trei credite contractate de SRL „Adox-IRS” și invocate de reclamant sunt rambursate anticipat pînă la scadența, în acest sens au menționat instanțele că reclamantul nu a prezentat nici o probă concludentă și veridică care să confirme că debitorul nu execută sau execută necorespunzător obligațiile rezultate din contractele de credit, cît și imposibilitatea SRL „Adox-IRS” de a achita datoriile nerambursate.

Totodată, instanțele au apreciat critic calculele datoriilor restante pe contractele de credit prezentate de BC „Moldindconbank” SA, deoarece sunt întocmite în mod unilateral de către creditor, nu sunt confirmate de SRL „Adox-IRS” și care nu atestă executarea necorespunzătoare a obligațiilor contractuale de către ultimul.

Instanța de recurs conchide, însă, că o astfel de soluție este una greșită, fapt ce rezultă din nedeterminarea exactă a naturii juridice a litigiului, criteriu, care presupune prin sine lămurirea completă și certă a situației de fapt sub toate aspectele, mai mult că concluziile instanței de apel sunt bazate pe aceleași aprecieri arbitrare fără a intra în esența litigiului apărut în speță.

Astfel, se stabilește că interpretarea dată de prima instanță este bazată pe o apreciere insuficientă și arbitrară a materialului probator și argumentelor susținute de intimat, fapt ce vine în contradicție cu normele de drept procedural.

Este de menționat că în conformitate cu prevederile art. 241 alin. (5) CPC, care consacră principiul general privind motivarea hotărârilor judecătorești, instanța este datoră să arate în cuprinsul hotărârii motivele de fapt și de drept în temeiul cărora și-a format convingerea și a ajuns la soluția adoptată.

Analiza pe care judecătorul o face în legătură cu motivele de fapt și de drept, care i-au format convingerea în sensul unei anumite soluții trebuie să fie clară și simplă, precisă, conchisă și fermă și să aibă putere de convingere.

Dispoziție legală enunțată a fost adoptată în scopul de a asigura o bună administrare a justiției, de a întări încrederea justițiabililor în hotărârile judecătorești și de a da posibilitatea instanțelor superioare să-și exercite controlul judecătoresc.

În cauză, însă, se constată că soluția primei instanțe nu conține o argumentare clară din care să rezulte procesul deliberării și adoptării soluției la care s-a ajuns, astfel instanța de recurs fiind în imposibilitatea să exercite controlul judiciar asupra unei asemenea soluții și să verifice temeinicia și legalitatea hotărârii atacate cu privire la oricare dintre motivele prevăzute de lege.

La acest segment, instanța de recurs va remarca că respingând argumentele și probele prezentate de BC „Moldindconbank” SA în susținerea poziției sale, instanțele au reținut că acestea nu confirmă că debitorul SRL „Adox-IRS” nu execută sau execută necorespunzător obligațiile rezultate din contractele de credit, sau imposibilitatea debitorului de a achita datoriile nerambursate, însă fără a verifica faptele relatate, limitându-se astfel, doar la transcrierea enunțurilor respective din hotărârea primei instanțe.

Or, deși cerințele BC „Moldindconbank” SA au fost înaintate drept urmare a înregistrării datoriilor restante a SRL „Adox-IRS” în baza contractelor de credit nr. 57/2 din 04 mai 2012 și nr. 58/3 din 04 mai 2012, constituite din credit, dobândă aferentă și dobânzi suplimentare, însă instanțele în mod neînțeles fac referire și la contract de credit nr. 56/1 din 04 mai 2012, care de altfel nici nu a fost prezentat la actele cauzei.

Au fost lăsate fără apreciere și argumentele invocate de BC „Moldindconbank” SA atît în cererea de chemare în judecată, cît și pe parcursul examinării cauzei, precum că a primit răspuns din partea debitorului SRL „Adox-IRS” prin care ultimul recunoaște veridicitatea celor invocate de recurent în notificarea nr. 02/3-912 din 08 octombrie 2012, însă a solicitat ne recurgera la valorificarea creanțelor pe calea judiciară și acordarea unui termen de executare benevolă pînă la 15 octombrie 2012.

Fie că prima instanță, fără a intra în esența acestui argument l-a respins ca neîntemeiat, însă care, de altfel, se invoca ca unul din motivele de bază pentru care se solicită transmiterea silită în posesia băncii a bunurilor ipotecate și fără a supune verificării acestuia în baza unui material probator, iar în caz de necesitate și prin soluționarea posibilității introducerii în proces celui care a recunoscut prin scrisoarea enunțată datoria restantă pe contractele de credit, cît și calculele efectuate de BC „Moldindconbank” SA în acest sens.

Prin urmare, se constată că prima instanță nu a verificat temeinicia pretențiilor formulate de BC „Moldindconbank” SA sub aspectul aprecierii executării integrale a obligațiunilor contractuale nr. nr. 57/2 din 04 mai 2012 și nr. 58/3 din 04 mai 2012, omisiune care, de altfel, nu a fost corectată nici de instanța de apel, fapt ce contravine dispozițiile art. 373 CPC.

Instanța de recurs consideră că, în asemenea situație, se impune verificarea circumstanței date și în dependență de cele constatate, întru evitarea, în eventualitatea adoptării unei hotărâri judecătorești, atingerii drepturilor beneficiarului, potrivit principiilor garantate de art. 6 din Convenția Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, cît și prin prisma prevederilor art. 67 CPC, este necesar de a examina necesitatea și posibilitatea atragerii SRL „Adox-IRS” ca parte în procesul dat.

În aceste condiții este evident că instanța de judecată la examinarea cauzei nu a calificat corect din punct de vedere juridic acțiunea cu care a fost investită și nu s-a pronunțat asupra tuturor aspectelor juridice, nu a stabilit cu certitudine circumstanțele importante întru soluționarea justă a litigiului, situație care, după cum a fost menționat mai sus, duce la imposibilitatea instanței de recurs să exercite controlul judiciar asupra soluției date și să verifice temeinicia și legalitatea hotărârii atacate cu privire la oricare dintre motivele prevăzute de lege.

Drept urmare, se constată că contrar prevederilor art. 239 și art. 241 alin. (5) CPC, prima instanță a judecat pricina superficial, fără lămurirea completă și pe bază de dovezi certe a situației de fapt, în coroborare cu normele de drept ce guvernează raportul juridic în litigiu, or pretențiile invocate în acțiune urmează a fi examinate și prin prisma materialului probator existent la dosar, iar în caz de necesitate, prin prisma art. 118 alin. (5) CPC, care indică că instanța judecătorească (judecătorul) este în drept să propună părților și altor participanți la proces, după caz, să prezinte probe suplimentare și să dovedească faptele ce constituie obiectul probațiunii pentru a se convinge de veridicitatea lor.

De altfel, și instanța de apel judecând apelul nu a constatat neajunsurile din hotărârea primei instanțe, nu s-a expus asupra acestora, prin urmare, se stabilește că și judecarea apelului a fost efectuată în mod arbitrar, cu încălcarea prevederilor stipulate la art. 373 CPC.

Față de cele de precedent, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, a casa integral decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe și de a restitui pricina spre rejudecare în prima instanță, deoarece eroarea judiciară nu poate fi corectată de instanța de recurs.

La rejudecarea pricinii instanță urmează să țină cont de cele susmenționate și rejudecând pricina să emită o hotărâre temeinică și legală.

În conformitate cu 445 alin. (1) lit. c¹), art. 445 alin. (3) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se admite recursul declarat de către Banca Comercială „Moldindconbank” Societate pe Acțiuni.

Se casează integral decizia Curții de Apel Chișinău din 24 aprilie 2014 și hotărârea Judecătoriei Nisporeni din 12 februarie 2014 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Băncii Comerciale „Moldindconbank” Societate pe Acțiuni împotriva lui Fomov Ștefan cu privire la executarea silită a dreptului de ipotecă prin depozitarea și vinderea forțată a bunurilor imobile ipotecate și compensarea cheltuielilor de judecată, cu restituirea pricinii spre rejudecare la Judecătoria Nisporeni, de un alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președinte, judecătorul

Iulie Sîrcu

Judecătorii

Valentina Clevadi

Iuliana Oprea

Ion Druță

Tamara Chișca-Doneva